

DEMOKRATEN!

Januari/Februari/Mars 1999

Officiellt informationsorgan för Sverigedemokratisk
Ungdom (SDU).

SDU, Box 766, 191 27 Sollentuna.

Tel: 08-642 25 32. Pg: 649 36 00-8

Ansvarig utgivare: Jimmy Windeskog. I redaktionen: Ann-Sofie
Hansson och Jimmy Windeskog.

Jimmy Windeskogs ledare:

Antikapitalistisk framtid

Då kan vi lägga 1998, SDs mest aktiva och framgångsrikaste år någonsin, till handlingarna och istället inrikta oss på 1999 och det kommande millennieskiftet. Just detta med ett nytt millennium låter onekligen lite ödesmättat. Det är hög tid att summera vad som är fel i världen och göra bot.

Ett av de tydligaste problemen som snarast måste lösas på ett eller annat sätt är det vulgärkapitalistiska systemets utbredning med sin medföljande ekonomiska globalitet. Sverige har de 10 - 20 senaste åren blivit ett i den långa raden av länder som anammat detta.

Dess konsekvenser ser vi idag. Allt större löneskillnader, spekulativt tänkande och endast kortsiktiga ekonomiska planer. Onekligen är det lätt att koppla denna utveckling till EES, EU och EMU.

Sverige har i framtiden inte mycket till val i denna situation - vi måste hoppa av detta skenande tåg så snart vi bara kan. Inte bara av moraliska skäl och för att stoppa den pågående löneutvecklingen. Inte bara för att rädda välfärden (eller det som finns kvar av den) undan från spekulationsekonomin. Utan även av rent förnuftiga skäl.

Det finns en anledning till att stora företag i dag lämnar Sverige. Den anledningen är INTE Sveriges skattepolitik för storföretag. Flera storföretag, däribland ASTRA, har tydligt förklarat att det inte finns några politiska beslut att ta för att rädda företagen kvar i Sverige. Sverige är helt enkelt för litet och för avsides. Skall man spela med de stora pojkarna måste man finnas centralt på kontinenten och i ett land där aktiemarknaden inte finns till för glada amatörer. Dessa företag är således förlorade för Sverige hur kapitalistisk/idiotisk politik vi än för.

Oavsett om man gillar eller djupt ogillar denna utveckling så uppstår i detta konstaterande en djup kris. Exporten från Sverige står för nästan 50 % av vår BNP (brutto national produkt). Här finns alltså ett jättelikt hål som på ett eller annat sätt måste fyllas. Någonting som

dagens politik helt saknar förutsättning för. Situationen är allvarigare än vad man kan få intryck av i den offentliga debatten.

Troligtvis

kommer det nya millenniumet att bjuda på den snabbaste och mest omfattande ekonomiska omvälvningen vi någonsin haft i detta land. Tror någon att dagens riksdagspolitiker är beredda eller kompetenta för detta? Knappast någon med någorlunda IQ att skryta med.

Här kommer det att finnas en stor politisk öppning för ett parti med ekonomiska och antikapitalistiska visioner. Med antikapitalism menas här ett alternativ till den ekonomiska politiken vi ser i västvärlden i dag. Ordet kan förmodligen skrämma vissa människor, men här åsyftas marknadsekonomi och inte planekonomi. Framför allt åsyftas solidaritet framför spekulation. Det finns knappast något parti som har ett program som innehåller svaren på de frågor som i dag hopar sig.

SD borde även här ha chansen att ta initiativet. Och även om man valde att inte göra det vid det extra årsmötet i Helsingborg i januari, och att en viss högervändning måste påpekas, så har trots allt inte tåget gått. Det finns ett stort problem i att närma sig de etablerade partierna i Riksdagen, oavsett vilken fråga det kan röra sig om.

Det sista Sverige behöver är en ännu tydligare likriktning i politiken. Anledningen till att intresset för politik sjunker så pass kraftigt ligger förmodligen mycket i att det egentligen inte finns några nyanser mellan partierna.

Låt oss se till att SD kan bryta den trenden.

Sverigedemokraterna:

HANINGEPOLITIKERNA MÅSTE VARA TOKIGA! DEL: III

Att skriva om Haninge börjar kännas ganska tjatigt. Att SD gjorde ett bra resultat i kommunvalet och tog två mandat är inte anledningen till detta tjat.

Anledningen är att vi återigen får se demokratiföraktets fula ansikte och vi ser det som vår plikt att informera om de skumma metoder våra motståndare använder i denna skammens kommun. Ställ således in er på att detta blir en evighetsserie!

Om någon har missat det så leds hetskampanjen i Haninge av dess socialdemokratiska kommunalråd Staffan Holmberg. En av de främsta anledningarna till Holmbergs aggressivitet är kommunens interna finanser. Dessa har grovt missbrukats under de senaste mandatperioderna. För att fortfarande försöka bibehålla makten i kommunen har socialdemokraterna, framför allt med hjälp av folkpartiet, skapat en egen elitzon i kommunfullmäktige. Denna utveckling har lett till att människor som kommit med berättigad kritik har frusits ut och att den ena pinsamheten avlöst den andra - vill man bibehålla makten i en sådan situation så får det omöjligt läcka ut information från kommunhuset.

Hur får man då människor att spela med i detta vansinne. Makt!!! Håller du käften och ser glad ut så får du känna att du är med i maktens korridorer, åtminstone litegrand. Ett exempel på detta är socialdemokraterna i Haninge som delar makten med det betydligt mindre folkpartiet, som inte alls har det röstunderlag som borde motivera det inflytande man har. Det lokala

Västerhaninge-Tungelstapartiet lärde man upp via att låta dem stå i kyla en mandatperiod för att lära dem hur man spelar i kommunen - sedan har de släppts in och håller således käften. Moderaterna har dock inte släppts in på detta sätt - det behövs inte då deras oppositionsråd är av anmärkningsvärt blek karaktär. Kvar blir alltså lilla SD.

Hur skall de egentligen förhålla sig till oss? I media är vi förklarade som värre än både satanister, veganer och MC-busar. I den politiska debatten är vi likställda med sinnessjuka massmördare från 2:a världskriget. Klart att vi får stå utanför när de stora elefanterna skall dansa! Men är det verkligen så enkelt? SD har under sina 11 år som parti visat åtminstone en sak - att vi är allt annat än populister. SD hade likt andra partier kunnat göra det ganska lätt för sig, spela med i det smutsiga spelet bakom kulisserna där det gäller att vara tillags för dem som ser sig som kommunala diktatorer. SD hade lätt kunnat strunta i "heta" frågor och således ligga på plussidan hos dem som anser att det är de själva och inte kommuninnevånarna som skall bestämma. SD hade alltså kunnat bli ett, relativt, vanligt parti om den viljan någonsin hade infunnit sig. Nu har det dock inte varit så - tvärtom. När SD kommit in i kommunfullmäktige har de andra partierna vetat att det är dags att passa sig och åtminstone försöka gömma sitt maktbegär något (Ekerö, ett gyllene undantag). SD har medvetet varit ett obekvämt parti. Detta inte bara för att vi har mycket att vinna på det, det vore nog onekligen ganska skönt för våra hårt arbetande och hårt pressade kommunfullmäktigeledamöter att spela med de andra partierna. Skillnaden på SD och våra kamrater är att de finns för sig själva och SD finns för de som röstat på SD.

Således blir det väldigt principiellt viktigt att motarbeta SD, även om sakfrågorna i sig råkar vara ganska ointressanta. Det här är verkligen inga konspirationsteorier från min sida. Det bevisar det faktum att SD hittills har legat VÄLDIGT lågt i Haninge (skärpning pojkar!) och till dagens datum egentligen inte lagt sig i den kommunala debatten.

Trots detta har framför allt socialdemokraterna och folkpartiet i realiteten förklarat krig. Man skall ha kampanjer emot oss, man har falskeligen kommit med både det ena och det andra, man har skapat kontakter med antidemokrater i franska Vitrolles och man försöker få fram en nationell blockad mot SD. Det sistnämnda projektet genomfördes genom att man tog kontakt med Trollhättans kommunpolitiker och ville skapa en Hata-SD-kartell. Anledningarna (de officiella åtminstone) är lika pinsamma som projektet i sig.

SD har tydligen "visat sitt rätta ansikte" då Staffan Holmberg fått obeställda varor hemskickade till sig.

Att SD skulle ligga bakom något sånt är naturligtvis ren gallimatias - men det skapar en ganska kul kontrast. Ni minns säkert de SD:are som blev slagna blodiga i Haninge under valkampanjen. Då ansåg Holmberg att det inte kunde uppfattas som seriöst (de skulle enligt honom själv vara "ketchup") förrän någon gärningsman kunde gripas. Nu när det är Holmberg som drabbas (av rent ut sagt ganska harmlös terror) är det minsann en annan sång som sjungs över Haninge. Holmberg, visa först upp en gärningsman - till dess är det bara ketchup...

Den andra anledningen är ännu mer patetisk. Enligt Holmberg försöker SD hålla folk borta från Haninges kommunfullmäktigemöten. Hur gör man då detta (ja, egentligen borde vi ju fråga AFA som skrämt bort åtskilliga åskådare med sina olagliga mobbmöten)??? Jo, genom att visa intresse för aktiviteterna!!! Således är det faktum att de flesta besökarna i kommunhuset är SD och SDU:are ett solklart bevis på att vi inte vill att "vanligt" folk skall komma dit. Att åhörarstolarna i årtal har gapat tomma ända tills SD kom till byn hör förmodligen inte till detta sammanhang.

Heder skall dock ges till politikerna i Trollhättan som inte bara visat upp ett minst sagt litet intresse för

antidemokrat Holmberg utan behandlat SD ganska bra.

Skillnaden mellan Trollhättan och Haninge kan vara svår att förstå. Men förmodligen handlar det, om än indirekt, om deurbanisering. Även i Trollhättan hotade både politiker och media med en enad front - men denna front fick snabbt motsvar av lokalbefolkningen som påpekade att det faktiskt var de som röstat in SD och då fick politikerna acceptera detta! Varför har vi då inte haft en liknande utveckling i Haninge, där vi ju faktiskt fick fler röster?

Lokalpressen!!! Trollhättans Tidning (TT) koncentrerar sig på den lokala debatten och då kan man ju inte bortse från SD. I TT har en kanal för politikertrötta svenskar givits och, ta i trä, man har lyssnat! Även TT i sig har behandlat SD överraskande bra. Och betänker man hur bra SD inlett arbetet i Trollhättan så börjar man ju få våta drömmar om valet 2002.

I Haninge finns inte TT, naturligtvis. Men heller inte någon egentlig motsvarighet. Dagens Nyheter och Svenska Dagbladet kan väl i viss mån sägas vara Stockholms lokaltidningar, men Haninge är ju en så liten del av Stockholm så att haningedebatten blir ganska ointressant. Visst finns gratistidningen Mitt i Haninge, men då den är just en gratistidning så behöver man inte se till läsarna på samma sätt - där blir annonsörerna prioritet nummer ett.

Skillnaden ligger alltså i att i Trollhättan FINNS det till viss del en möjlighet att påverka debatten. I Stockholm finns inte de chanserna i och med att ljudet försvinner i mullret. Jag vill påpeka hur mycket SD och SDU värnar om deurbaniseringen. Detta visar att den inte bara har en social och ekologisk aspekt utan även en demokratisk.

Allt detta får en onekligen att fundera. Vad händer när SD verkligen börjar föra sin politik i Haninge? Vad händer när vi blir ännu större 2002? Och vad i allsin dar kommer att hända när vi tar plats i Stockholms fullmäktige?

Den som lever får se, och den som lever till nästa bulletin får förmodligen läsa en ny artikel om dårarna i Haninge.

Ann-Sofie Hansson

SDs X-TRA ÅRSMÖTE

*Demokratens utsände
rapporterar*

Den 23 januari höll SD extra årsmöte i Helsingborg i syfte att skriva om parti-programmet inför sommarens EU-val. Således har programmet justerats på några få, men ack så betydelsefulla punkter.

Den mest väsentliga ändringen var att den västeuropeiska kulturkretsen inte längre används som begrepp eller repatrieringskriterium. Istället verkar nu Sverigedemokraterna med hela Europa som begrepp och alltså får man som europé stanna i Sverige efter ett förverkligande av repatrieringsprogrammet.

En annan stor ändring var att året 1970 försvann ur repatrieringsresonemanget (den sk 70-regeln). Nu kan det låta som en liberalisering att mena att man kan stanna trots att man kommit hit efter 1970, men det är bara halva sanningen. Faktum är att man nu kan repatrieras även om man kommit tidigare. Vad som egentligen har hänt är att SD numer förordar en mer individuell bedömning där man ser till individens gärningar och förmåga att assimileras in i det svenska samhället.

En annan nyhet är att SD inte längre vill lämna Förenta Nationerna (FN). Detta var ett beslut som var väldigt väntat, viljan att lämna FN var väl något som egentligen försvann ur SD för ganska länge sedan (läs när Klarström lämnade SD), även om många fortfarande är väldigt kritiska till FN.

Ett annat beslut som var väntat och klubbades igenom med nästan 100% majoritet, var ändringen av att SD ville förstatliga bankerna. Detta vill vi inte längre.

SD ändrade också på sin hållning i energifrågan - här blev det lite större debatt. Inom SD har vi nu både en falang som är väldigt negativa till kärnkraften och

en falang som är mer positiv. Den sista är dock betydligt mindre och några större förändringar blev det inte. Däremot vill SD nu verka för att det skall bli lagligt att forska om kärnkraften - och så länge vi har kärnkraftverk i Sverige så låter ju detta väldigt logiskt och naturligt. Däremot kvarstår kravet att kärnkraften på sikt måste avvecklas.

Dödsstaffet avvecklades. Ett kontroversiellt beslut är det minsta man kan säga. Trots detta blev det inte mycket till debatt och en klar majoritet i omröstningen. Undra egentligen vad SDs medlemmar ute i landet tycker om detta? Värt att påpeka var att de enda två som reserverade sig mot beslutet var SDUare; Joakim Larsson och Jimmy Windeskog. Det blir intressant att se vilken ställning SDU kommer att inta i frågan när det blir dags att spika SDU-programmet till sommaren. Faktum är att det finns en stor opinion för dödsstaff (inté minst bland ungdomar) som idag inte har något parti att vända sig till.

Detta var de mest betydande ändringarna (det gjordes också några rent språkliga). Vi skall passa på att tacka SD för att man bjöd in så pass många SDUare (tackar och bockar). Påpekas skall också göras att det var flera SDUare som var duktiga i debatten. En av dessa var SDUs internationella sekreterare Mikael du Bouzet (som också höll ett inledningsanförande på c:a 30 minuter om vad som händer i Euronat Ungdom) men också SDU-Syds ordförande Richard Johansson. Johansson kommer närmast från lokalpartiet Svensk Samling där han var vice ordförande. Två namn SDU kommer att ha mycket nytta av i framtiden.

Med det får vi väl säga att SD står rustade för en ny valkampanj och vi i SDU passar på att lyckönska, och garanterar att vi skall göra allt i vår kraft för att göra den till det definitiva genombrottet!

Utrikes:

KRISEN I FRONTEN

Händelsen är katastrofal! Tajmingen är om möjligt ännu värre. Strax innan valkampanjen till EU-parlamentsvalet har vårt franska broderparti Front National drabbats av en kris som förmodligen får katastrofala följder.

Kanske man skall kalla det en kulturkrock, men jag tror inte att någon svensk nationalist blir riktigt klok på det som har hänt och händer i Front National. Att ett så välskött parti som Front National skall behöva genomgå vad man nu gör är inte annat än en katastrof. En fejd om ledarskapet har uppkommit i sämsta tänkbara läge.

Det hela började med att Front Nationals partiledare Jean-Marie Le Pen i en intervju förklarade förintelsen för att vara en detalj bland andra i 2:a världskriget. En kommentar som knappast borde fått någon att höja på ögonbrynen särskilt mycket om den inte kom från just Le Pen. Att varje helhetsbild består av en mängd detaljer kan det knappast råda några tvivel om. Det behöver man inte vara någon professor i historia för att förstå. Men sägs det av en nationalist finns det tydligen utrymme för tolkningar.

Resultatet blev att Jean-Marie Le Pen (i en barbarisk och direkt löjeväckande process) blev av med sin politiska immunitet i egenskap av EU-parlamentariker och kunde därför hindras att ställa upp i årets val till EU-parlamentet. Le Pen tyckte dock att man borde protestera mot denna katastrofala behandling av honom och trots allt sätta honom som första namn på valsedeln. Här dyker Front Nationals 2:a man, Bruno Megrét, upp i bilden. På en fråga om han kunde se sig själv som första namn på EU-valsedeln förklarade han att det borde vara naturligt då han var partiets generalsekreterare. Megrét menade att partiets medlemmar borde få möjlighet att omformulera sitt val till valsedelnns förstanamn på en extra kongress.

Detta föll inte Le Pen i smaken alls. "Det finns bara en boss i Front National och det är jag!", förklarade Le Pen

och menade med det att diskussionen var avslutad. Le Pen passade även på att förklara att det enda alternativet skulle vara att hans fru ställde upp som första kandidat. Detta vållade viss skepsis. Fru Le Pen är inte känd som någon politiker (just därför att hon inte är det). Dessutom är hon inte ens fransk medborgare (utan spansk) och därmed inte heller valbar. När Megrét reagerat på att bli ställd åt sidan för Le Pens fru svarade Le Pen med att påpeka att Bruno Megrét gjort precis samma sak med sin fru då Megrét själv inte kunde ställa upp i lokalvalet i Vitrolles 1997. Ett dödläge hade nu uppstått och stämningen inom partiet började bli ansträngd.

Megrét anhängarna stod dock på sig, en extra kongress borde hållas för att eventuellt utse ett nytt förstanamn. Detta ledde till att Le Pen på stående fot uteslöt ett par personer som inte gjort någon hemlighet av att de stödde Megrét. I samma veva får Megrét lämna posten som partiets generalsekreterare till förmån för Carl Lang. Kravet på en extra kongress kallar Le Pen "Ett mord på Front National och ett mord på Frankrike" och talar högt om att han minsann skulle göra moustånd mot sin Brutus till skillnad från Ceasar. Ett problem är dock att Le Pen tycks vara i minoritet. Bakom sig har han partiets gamla

garde samt ungdomsförbundets ledare Samuel Marechal. Men en majoritet av partiets distrikt samt ungdomsförbund tycks stå bakom en ny kongress, till och med Le Pens äldsta dotter. Plötsligt gäller nu striden uppenbarligen partiets själva ledarpost. Le Pen som snart fyller 70 år måste förr eller senare avgå och många menar att det är läge att göra det nu. Men Le Pen förklarar själv att han kommer att vara ledare över EU-valet och allra minst även över nästa presidentval (som kan komma så pass sent som 2006). Megrétfalangen föreslår att Le Penisten Carl Lang (som står SD nära och även har en svensk fru) som en kompromiss tar över partiledarrollen. Förslaget förkastas av Le Pen och ett par dagar senare utesluts Bruno Megrét och hans närmaste män ur Front National. Bruno Megrét själv förklarar att han inte har några planer på att lämna partiet.

Och i detta kaos befinner vi oss nu. Ett läge som onekligen ser väldigt allvarligt ut. Men det finns frågor som måste besvaras innan man kan göra någon analys av vad som komma skall av detta.

1. Vad händer valmässigt om Jean-Marie Le Pen står som nummer ett på EU-valsedeln? Le Pen själv kan omöjligt bli invald i EU-parlamentet, innebär detta att hela valsedeln då ogiltigförklaras eller kommer då nummer två och så vidare in i parlamentet. Det hela handlar ytterst om Front National får några ledamöter överhuvudtaget. Hur skulle det till exempel fungera om socialdemokraterna skulle kandidera Olof Palme som statsminister 2002?

2. Är Bruno Megrét verkligen utesluten ur Front National? Alla uteslutningar har kommit väldigt snabbt och det är frågan om dessa beslut har tagits på ett korrekt sätt.

Och fler frågor står att finna.

3. Om Megrét är utesluten, spricker då Fronten i två delar? Megrét verkar ha haft en majoritet av partiet bakom sig i sitt krav på en ny kongress. Bildar Megrét ett nytt parti, tar han med sig de distrikt som står bakom honom och delar därmed Front Nationals 16 % av väljarkåren på två delar (plus ett garanterat stort bortfall).

4. Vem blir nummer två efter Le Pen? Bruno Megrét har länge setts som Le Pens naturlige efterträdare, de senaste åren har Megrét till och med beräknats varit mer populär än självaste Le Pen inom partiet. Varken Bruno Gollnich eller Carl Lang tycks ha de kvalitéer som Le Pen och Megrét besitter.

Förhoppningsvis ser vi snart ett lyckligt slut på denna soppa, även om det verkar lite väl positivt att tro på det nu. Men även om allt hastigt och lustigt skulle lösa sig så har denna (åtminstone skenbart onödiga) strid gjort mer skada för europeisk nationalism än vad våra motståndare någonsin skulle kunna göra. Europa behöver både Jean-Marie Le Pen och Bruno Megrét. Europa och nationalismen behöver enighet och skulle vi i Frankrike se en utveckling som påminner om den vi såg i Tyskland i mitten av 90-talet är decennier av hårt arbete och osjälviskt uppoffrande bortkastat. I Tyskland har vi idag två/tre partier av nationell karaktär som inte kan samsas och samtliga ligger runt 5 % och inte klarar av att ta sig in i parlamentet.

Forsättning på sidan 12

Organisationen:

NYTT REKORD I POLISANMÄLNINGAR?

Knappt har vi bilda SDU innan vi fick reaktioner från våra motståndare. I Mölndal bemötte ett gymnasium våra flygblad med att bjuda in en överlevande från ett koncentrationsläger (vad nu det hade med saken att göra).

I Stockholm har det blåsit ännu värre. Ett flygblad som delats i nära 10.000 exemplar har åtminstone dragit på sig 3 polisanmälningar. Vid ett utdelningstillfälle påbörjades arbetet 09.00 och första polisanmälningen kom in innan

11.00. Nytt rekord?

Dessutom har vi täckt Gävles skolor med SDU-blad, och vi har även hittat ända ut till Östersund med våra flygblad.

Nu har vi fått hem över 110.000 fyrfärgsblad och nya EUval-klistermärken (bifogat) så nu är det dags att låta våra motståndare svettas ordentligt.

Debatt:

ETT TECKEN PÅ SJUKDOM?

När det tyska partiet Republikanernas dåvarande ledare Franz Schönhuber besökte Medborgarhuset i Stockholm och Sverigedemokraterna i 1991 års valrörelse sa han bland annat i sitt tal **"Den som inte älskar sitt fosterland älskar inte heller sin far, sin mor eller sig själv"**. Så enkelt är det faktiskt, den nationalistiska ideologins grunder är kärleken till sig själv och sin omgivning.

Kan det då vara så illa att antinationalism/internationalismen finner sitt ursprung i självförakt? Jimmy Windeskog har tittat lite närmare på detta.

Reaktionsbildning.

Inom psykiatri finns det ett fenomen som går under benämningen "reaktionsbildning". Fenomenet kan beskrivas som om man gör negativ bild av positiv. För att närmare förklara mig tar jag ett påhittat exempel, lek med tanken att ett, låt oss säga sex-årigt, barn berikas med ett yngre syskon. Då barnet i vanliga fall är van med att få alla former av uppmärksamhet blir den nya situation, naturligt, obekvämt. I detta läge kan det inträffa att det äldre barnet blir avundsjukt men innerst inne blir rädd för sina egna känslor och trots att han ser ett problem i sitt nya syskon istället ständigt förklarar hur fint och trevligt det har blivit med det nya tillskottet. Det är detta som kallas för reaktionsbildning.

I Sverige skulle man kunna påstå att vi har någonting som man skulle kunna kalla för kollektiv reaktionsbildning. Att dagens avnationalisering/internationalisering är ett totalt vansinne och endast ställer till ofog för vårt arma folkhem är så tydligt att inte ens den mest rabiate och fanatiska stalinist längre kan påstå att detta skulle vara bra för Sverige. Varför gör man det inte? En förklaring kan vara det att deras egentliga känslor kommer i konflikt med deras morbida tankar om hur det *egentligen* borde vara och/eller vad som är socialt accepterat. Konflikten leder till att de egentliga känslorna trängs tillbaka och till det yttre omvandlas till det motsatta - alltså precis som om man gör en negativ bild av ett positivt fotografi.

Exempel på människor som bär denna sjukdom finns det många av, ett av de mest kända torde vara "soffokraten" Bengt Westerberg. Detta är en väldigt destruktiv sjukdom, drabbade

bör söka vård snarast!!!

Nersättande syn på människor av annat etniskt ursprung.

Lustigt nog brukar våra motståndare komma med irrationella teorier om att vi, tack vare vår nationaldemokratiska ideologi, skulle se ner på eller till och med känna förakt för andra folkslag. Riktigt varför detta förekommer kan jag inte svara på men det kan de förmodligen inte själva heller. Men troligtvis är det reaktionsbildningen som gör sig gällande även här. Den attityd internationalister och flyktingförespråkare innehar gentemot invandrare tyder på att de innerst inne bär på ett grovt förakt. De tycks bära på en stark övertygelse att de människor som tar sig hit från främmande kontinenter mentalt är barn som inte klarar av att ta hand om sig själva. Just detta daltande med vuxna människor, i vissa fall till och med med en grundläggande utbildning, är ett tydligt tecken på att man anser att de inte klarar sig ute i samhället utan ens egen hjälp.

Just kontrasten mellan att i ena stunden hylla dessa människor till skyarna och att de är Sveriges framtid (jo jo, det har vi ju sett) för att sedan agera dadda åt dem och kräva att de kvoterar in i samhället, det vill säga ges plats på grund av deras oförmåga istället för deras kvaliteter, skvallrar ganska högt om att det rör sig om en inställning som dels inte är särskilt genomtänkt och dels dras med två meningar, en medveten och en omedveten.

Ännu en gång är Bengt "kompis" Westerberg ett lysande

exempel. Människor med denna åkomma rekommenderas snarast att ta kontakt med en psykolog.

Total avsaknad att kunna föra dialoger och ta till sig information.

När man skall definiera en fanatisk sektmedlem brukar man anse att en av symptomerna är den totala oförmågan att lyssna till rationella resonemang, denna form av åkomma finns i fruktansvärt stor utsträckning hos våra motståndare. Anledningen till detta finns det naturligtvis flera svar på. Vissa av våra motståndare har helt enkelt inga möjligheter att lyssna på logik beroende på deras mentala oförmåga, andra lider av allvarliga former av kollektiv reaktionsbildning och då sätter man sig naturligtvis inte i situationer där ens konstruerade världsbild (som står i konflikt med den egentliga) riskerar att raseras. Av de som inte lider av dessa åkommor men ändå rabiater vägrar diskussion brukar problemet ligga i att de helt enkelt inte vet någonting om samtalsämnet, och heller inte har någon tanke på att läsa in något annat än flumliberala och dogmatiska tankar om hur det *egentligen* borde se ut i världen.

Återigen kan Bengt "Folkrorelsen: Friidrott utan pengar" Westerberg vara ett talande exempel. I detta läge måste fallet snarast avprogrammeras och rehabiliteras.

Organisationen:

KAOS PÅ VÄSTKUSTEN

På västkusten har det hänt en del märkliga saker. Det har kommit till riksorganisationens styrelses kännedom att det har cirkulerat ett utskick bland våra medlemmar.

I utskicket utpekades felaktigen en person som "ordförande" för SDU-Väst. Det är anmärkningsvärt märkligt med tanke på att SDU-Väst vid detta tillfälle inte hade någon ordförande, inget årsmöte hade hållits!

Däremot fanns det en Distriktsansvarig för SDU-Väst, men detta framgick inte alls i utskicket. Den som är ansvarig för SDU-Väst är Christian Andersson och ingen annan!

Stolt tradition inom vänstern.

Oavsett om man talar om vänstern igår eller idag, internationellt eller nationellt går det genom hela dess historia en fruktansvärd röd tråd som kan skrivas med ett ord: SJUKDOM.

Som det har framgått i denna artikel lider många av dagens olika former av kommunister av olika grader av reaktionsbildning, men detta är inte allt. De flesta från Marx till Schyman, från Stalin till Halvarsdotter har genomgått sina liv med grova psykiska sjukdomar så som: sadism, schizofreni, paranoia, manodepression och borderline. Inte minst det faktum att både ledande politiker och vanliga aktiva ofta har problem med både alkohol och droger är talande för detta.

Dåligt självförtroende och ett starkt självhat är ofta ett faktum i dessa fall och det är naturligtvis en av anledningarna till att de valt den destruktiva ideologi och livssyn de har. Allt sedan Marx tid har detta funnits med, allt ifrån komplex för sin längd till förakt för sitt eget kön.

Att ha sådana obehandlade människor som styrande inom en nation blir naturligtvis katastrofalt, någonting som historien också har visat. Det är vår uppgift som fungerande individer att se till att dessa snarast får vård.

Han har varit det sedan 1996, gjort ett väldigt bra arbete och det har aldrig funnits några planer att byta ut honom. Bara det faktum att Andersson också sitter i SDs styrelse visar på hans kompetens.

SDU-Riks vill alltså med detta be våra medlemmar om ursäkt för förvirringen och återigen förklara vårt förtroende för Christian Andersson.

Förhoppningsvis skall nu detta vara ur världen och SDU-Väst kan återgå till att vara vad det skall vara - ett av SDUs allra viktigaste organ.

Jimmy Windeskog
Ordförande

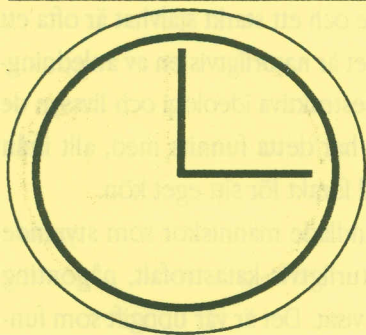
Humor:

HÄNT PÅ STAN

Den som läst *Dagens Nyheter* (*Dagens Dumbeter?*) under november/december månad har inte kunnat missa att de gett SD relativt mycket uppmärksamhet och publicitet.

Vi får tacka och buga, det gör vi genom att göra en egen version på DN's (och Sveriges?) mest obegripliga inslag.

Men tack vare vår överlägsenhet blir det som är värdelöst i DN roligt i *Demokraten!*

Kungsholmen

12.03

Sverigedemokraterna Lars Emanuelsson och Anders Steen passerar ett övergångsställe trots röd gubbe. DN slår upp det på löpsedeln och menar att man äntligen lyckats bevisa att SD inte går att lita på då alla deras företrädare är yrkesbrottslingar.

Sergels Torg

16.36

Plattan ockuperas av 200 "antirasister" som menar att de är där för att

störa SD's torgmöte. Att SD inte ens tänkt tanken att hålla möte på denna plats vid denna tidpunkt bryr sig varken AFA, polisen eller pressen om. "Nu är måttet rågat! Inte nog med att SD ställde till bråk, de brydde sig inte ens om att vara på plats när de gjorde det, allt för att visa deras avsky för invandrarna!" berättar en skrärrad Michael Alonzo i *Aktuellt, Rapport, TV4 Nybeterna, Lilla Sportspegeln, Hjärnkontoren* och *Kockduellen*.

Haninge

19.26

120 uniformerade kravallpoliser kallas till kommunfullmäktigemötet i Haninge för att skydda de 300 deltagarna i en olaglig demonstration från de två Sverigedemokratiska ledamöterna.

"Vi hade tur den här gången" berättar Staffan Holmberg (s), "men nästa

gång kanske de är tre personer".

Karolinska sjukhuset

15.51

Då Sverigedemokraterna håller torgmöte blir torgmötesgruppen, bestående av tre allergiker med glasögon, attackerade av 150 motdemonstranter beväpnade med hjärnrör. Två av Sverigedemokraterna avlider under eftermiddagen på Karolinska. "Bråk uppstod" förklarar Expressen. "Vi försvarade oss bara mot fascis-terna" berättar ExPO's utsände Tobias Hubinette.

"SD's möten ställer till problem för oss. Tack vare detta möte fick vi lov att avvara personal från högrisk hockeymatchen Huddinge-Nacka" menar polisen.

"Åhh, de bluffar! Det är bara linsögon" säger en talesman från socialdemokraterna.

SD/SDU på nätet:

www.sverigedemokraterna.se

Bland annat med Janssons veckobrev *Janssons frestelse* och Jimmy Windeskogs krönika.

SETT OCH HÖRT!

Sverigedemokraterna passade på att spika sin EU-valsedel på ett styrelsemöte i Helsingborg 23 januari. Bland det mest anmärkningsvärda var att vice ordförande Johan Rinderheim blev nummer ett på listan och inte Mikael Jansson, som kom på andra plats.

Annars är det inga större ändringar från riksdagsvalet, ny är dock Gun-Britt Holmgren från Älvkarleby.

SDU fick fem platser på listan, vara av tre bland de tio första. I nu nämnd ordning placerades Jimmie Åkesson, Björn Söder, Jimmy Windeskog, Joakim Larsson och Christian Andersson på listan.

Kom nu ihåg att kryssa en SDU-kandidat på valdagen.

I februari fick göteborgaren Michael Andersson representera SDU i TV-skämtet propaganda.

Inget speciellt (som vanligt när det gäller propaganda), men Michael gjorde ett bra arbete i sitt första TV-framträdande. Andersson kommer att synas mer i framtiden.

I Trollhättan har Sverigedemokraternas kommunfullmäktigeledamöter verkligen börjat att röra på sig. SDs första motion behandlade inköp av motorsläckare till kommunens bussar, detta efter en katastrofal busso-lycka utanför Uddevalla. Hur något av de övriga partierna skall kunna säga nej till den motionen har vi svårt att förstå.

Den andra motionen man lagt luktar dock avslag. Den behandlar en eventuell folkomröstning om Trollhättan skall försätta ta in "flyktingar".

Vi skall dock ge ett uppskattande till både Trollhättans Tidning (TT) och det socialdemokratiska kommunalrådet som båda sett seriöst på förslaget och argumenterat utan de vanliga beskyllningarna och överorden.

I Trollhättan har SD även passat på att byta ut Steve Larsson ur kommunfullmäktige, Steve fick lov att lämna kommunen för att ta ett arbete i Uddevalla.

Istället har Mats Spjuth kommit in. Inte alls tråkigt med tanke på att Mats är en gammal SDUare.

Den som sitter brevid Mats i Trollhättan är fortfarande Niklas Carlsson.

Enligt AFAs hemsida på internet så ligger numera kommunen Tierp i stockholmsområdet.

Det du, Jocke Larsson!

Dagens Nyheter reagerade den 15 mars starkt på att polisen varit så passiva när antidemokraterna störde möte efter möte för greven.

Naturligtvis nämner man inget om att det skulle ha varit fel då poliserna var ännu passivare då SDs möten stördes landet över...

Men SD eller inte. Det är så dags att DN börjar reagera på orättvisor i valkampanjen nu!!!

Vi vill passa på att rekommendera våra läsare med internet att titta in på passagens debattsida och vädra sina åsikter.

www.passagen.se/cafe/konferenser/politik

Sveriges mest inkvoterade kvinna, Miljöpartiets ena språkrör Marianne Samuelsson har äntligen fått en sund inställning till det här med kvotering - men det satt långt inne!

Det krävdes att en kvinna skulle bli drabbad av det idiotiska "varannan kvinna"-systemet de övriga partierna använder.

Eva Ges kom trea i Miljöpartiets provval men fick alltså lov att backa för Ulf Holm.

"-Det blir orättvist när ett starkt stöd inte ger utslag" sa Marianne efteråt. Men snälla gumman, ni har haft det här systemet i årtal och när det drabbat män har du misann aldrig sagt något.

Var vore förresten Marianne Samuelsson själv utan kvotering, ja inte i Sveriges Riksdag i alla fall.

Folkpartiet har placerat den gamle socialdemokraten Marit Paulsen som etta på sin EU-valsedel.

Så fruktansvärt desperata är de att rädda det lilla som finns kvar.

Ja, ja...

5 SAKER VI LAGT MÄRKE TILL OM...

Birger Schlaug...

1. ...säger att han inte är någon partiledare. Det är helt riktigt, det är han verkligen inte!
2. ...säger också att han inte är någon talesman. Det är också sant.
3. ...är glad som ett barn över att skogarna försumnar och dör. Då får hans lilla naturklubb något påtagligt att tala om.
4. ...skall nog vara glad att ha Marianne "Könskvotering" Samuelsson brevid sig. Annars hade vi märkt att även han är inkvoterad.
5. ...är nog ett språkrör när allt kommer omkring. "En megafon för bakomliggande intressen" som ordet språkrör betyder enligt ordboken.

Moderaterna...

1. ...är stolta över att ha bildat fram män som Carl Bildt och Ulf Adelshon, men talar inte gärna om Christoffer Jolin (se SD-skriften "Varför vi inte kan lita på massmedia").
2. ...har 359 olika program klara för alla dem som röstar på partiet men aldrig kan tänka sig att göra ett ärligt handtag.
3. ...hävdar att alla av deras stolliga planer är till för att bekämpa socialismen.
4. ...hatar egentligen inte alls fattiga...bara de fattiga som organiserar sig i fackföreningar.
5. ...har problem med ledarskapet nu när Bildt helst vill leka i EU. Vilket säger lite om deras förmåga till tillväxt.

Socialdemokraterna

1. ...skryter med att ha fostrat män som Per-Albin Hansson och Tage Erlander, men berättar sällan att Achmed Rami (antisemiten i Radio Islam) är gammal socialdemokrat.
2. ...har ett program som skulle lösa alla problem 1954 om det året skulle komma tillbaka.
3. ...hävdar att alla av deras stolliga planer är till för att bekämpa kapitalismen.
4. ...hatar egentligen inte alls rika...bara rika som är smarta nog att behålla sina pengar.
5. ...har problem med ledarskapet nu när Persson förklarar hur okunniga alla inom partiet är.

Krisen i Fronten

Forsättning från sidan 7

Nu har vi fått svaren på alla dessa frågor. Front National har blivit två partier...

På kongressen sågs ingen annan utväg än att helt soniken dela på partiet. Alltså leder Jean-Marie Le Pen fortfarande Front National medan Bruno Megrét leder ett parti med det snarlika namnet Front National Nationella Rörelsen.

Många har ställt sig frågan om vilken sidan man skall ställa sig på, och åtminstone just nu ser det ut som en klar majoritet inom partiet har ställt sig på Megréts sida. Bland annat kontrollerar han tre av de fyra städerna som Front National (eller vad man nu skall kalla det) har makten i. Med det borde ju allt vara ur världen?

Knappast. Några problem kvarstår än. Det mest primära är att trots att den största delen av själva partiet har tagit ställning för Megrét så har väljarna tagit ställning för Le Pen. Opinionssiffror i dag pekar på att Megréts falang har c:a 4 % av väljarstödet och Le Pen c:a 10 %. Läsning på nytt allt-

så.

Dessutom finns det en kompletterande historia till värd att nämna. Yvan Blot, mannen som var uppe på SDs valförsamling och talade för Front Nationals räkning, tog först klart och tydligt ställning för Megrét. Men det dröjde inte länge innan Blot vände på klacken, sa tack och hej till Megrét och gick tillbaka till Le Pen. Varför, är mannen av en sådan natur att han vänder kappan efter vinden? Knappast. Vad Yvan Blot fick reda på under sin tid hos Megrét var att det redan fanns planer på samarbete med den borgelige högern.

Le Pen har under sin tid varit kompromisslös, aldrig vikit en tum. Många har retat sig på detta men efter ett tag fått lov att ge honom rätt. De andra partierna har då Front National vuxit fått lov att själva närma sig Fronten för att få behålla sina väljare. Taktiken är inte snabbgående men väl effektiv.

Megrét vill alltså ha en Front som samarbetar med etablisemanget och en som är emot det, en splittrad armé vinner sällan några slag. Vi får bara hoppas att EU-valet ser till att vi bara har en Front i Frankrike.

Ann-Sofie Hansson

NU HAR NI VARIT ELAKA IGEN!

Allhelgona Natten (Halloween i okulturella kretsar). Fest. Skratt. Brand! Katastrof. Död. Hysteri. Ångest. Jakt. Ogrundade beskyllningar. Ilska. Sorg. Inget positivt kommer ur något sådant. Man kan förstå om det kommer övertoner.

Men riktigt så här ska det definitivt inte gå till!!!

Massor av ungdomar dog på Hissingen denna kväll. Ännu fler skadades, nästan alla invandrare. Många fick förmodligen skador för livet.

Man kan förstå att man försöker hitta synadbockar, någon att ställa till svars. Men för det mesta när någon blir syndabock så är det någon som åtminstone på något sätt har varit inblandad i arrangemanget. I detta fall hann inte ens elden släckas innan man börjar skrika ut: RASISTDÅD. Morgonnyheterna gick också ut med att det skulle ha varit ett rasistdåd, snart fanns även "nyheten" på de internationella nyheterna. Till saken hörde förvisso att det bara var grova, felaktiga, spekulationer.

De som egentligen var och är skyldiga fanns dock redan då inom räckhåll, men dem brydde sig ingen om. Oavsett exakt vad som utlöste branden så ligger det största ansvaret hos arrangörerna. De släppte in alldeles för mycket folk och byggde ställningar framför nödutgångarna - allt för att tjäna några kronor extra.

När det stod klart att ingen svensk kunde skyllas för det inträffade fick man slå mot svenskar så gott man kunde. Brandförsvaret fick skäll för att de stoppat människor att åter springa in (de fick alltså skäll för att de RÄDDADE liv) polisen fick skäll (riktigt varför vet nog ingen), kyrkan fick skäll (de erbjöd tröst, och de drabbade var ju muslimer...) och Kungen och Silvia fick skäll för att de var i Afrika (!) och inte åkte hem direkt. Det sista är onekligen småroligt, det var framför allt media som gick på - de som inte ens klarade av att skriva om händelsen

förrän 2 dagar efter.

Efter detta lugnade debatten ner sig något. Men hela tiden när man rapporterade från katastrofplatsen påpekade man att man *"ännu inte hittat några konkreta bevis på att det var ett rasistdåd"*. I den debatt som fördes utanför de stora tidningarna (framför allt i vänsterpressen) förklarade skribent efter skribent att *"vänta bara tills bevisen kommer fram"*. Det var fortfarande tydligt att trots att ingen svensk stod att skylla - så skulle det skyllas på svenskar.

Så kom då dråpslaget. Åklagarmyndigheten i Göteborg förklarar att man inlett förundersökning mot arrangörerna - det ser ut som om de skall ställas inför rätta för vållande till grov skada och dråp. Redan samma dag ser vi på TV-nyheterna hur invandrarungdomar sitter och lovar kravaller på Hissingen och i Göteborg.

Det spelar egentligen ingen roll vad som händer - eller vad som har hänt heller. Det är DITT fel, DU är skyldig. Varför??? Du är intolerant, du släpper inte in invandrarna på arbetsmarknaden, de lär sig inget i skolan, de bor i sina egna bostadsområden, de kommer inte in på krogen och så vidare och så vidare. Varför du? Du är svensk, du är en del av det gamla Sverige - de en del av det nya.

Det finns onekligen olika skalor att döma människor efter i dagens Sverige. I Expressen den 12 mars skrev man om klyftor i samhället. Man skrev om ett invandragång som hade häckat på stan, tänkt att gå in på en krog men hejdat sig. Varför? Det var för mycket äldre människor på stället. Det här menade Expressen var ett unikt invandrarproblem. Hur många gånger har detta hänt er? Bry dig inte om att räkna, ingen bryr sig i alla fall. Du är svensk, du är en del av problemet.

Det som hände i Göteborg var en tragedi och jag lider verkligen med de drabbade, men så här får det inte gå till. Jag vägrar att vara måltavla för deras ångest och skuld-känsla. Om det inte vore för att jag var så väluppfostrad skulle jag använt mycket grövre ord om det inträffade...

Jimmy Windeskog

Organisationen:

DEBATTKURS I TROLLHÄTTAN

Den 27 februari höll SDU debattkurs i Trollhättan. Är det något det varit dåligt ställt med inom Sverigedemokraterna sedan starten 1988 så är det inter-nutbildningen. Detta är något som SDU har tänkt sig att kraftigt ändra på.

Detta var det första steget i denna process. Runt 20 personer träffades för att under ordförande Jimmy Windeskogs ledning gå igenom några betydande delar av partiprogrammet. Det som stod på schemat denna dag var: befolkningspolitik, rättspolitik, miljöpolitik och skolpolitiken.

Det var imponerande att se hur mycket talang vi har inom organisationen. Dels har vi ju som sagt varit väldigt dåliga på att utbilda tidigare och dels var det nya partiprogrammet inte ens en månad gammalt.

Trots detta var det flera SDUare som glänste. Johanna

Nilsson från Trollhättan kommer att bli någonting stort framöver, SDU-Väst-ledaren Christian Andersson från samma stad är det redan. Även Eloise Eriksson (även hon från Trollhättan) glänste, och det är ju speciellt kul att vi har så många duktiga tjejer. Andra som inponerade var Johan Dahlqvist från Örebro och Mikael Lindholm från Uddevalla. Men det skall klart och tydligt påpekas att alla som var med på kursen var väldigt duktiga. Efter en lång dag avslutades kvällen med ett socialt samkväm.

Detta var en väldigt rolig och lärorik helg. Hoppas att du också dyker upp när SDU har kurshelg i din landsända, annars missar du något.

Var lugn, utskick om det kommer i god tid!

I Nästa nummer hoppas vi kunna presentera bilder från både Trollhättankursen och Stockholmsmötet

Organisationen:

INOMHUSMÖTE I STOCKHOLM

Den 12 februari kallade SDU-Stockholm till inomhusmöte i innerstaden. Det var ett tag sedan SDU hade organiserade aktiviteter i Stockholm, så lite nervös var man för hur uppslutningen skulle bli.

Det hade man ingen anledning att vara. Ett 30-tal personer, de flesta nya, mötte upp denna kalla vinterdag.

Först på talarlistan stod ordförande Jimmy Windeskog som blickade tillbaka på SDs förmåga att förutse framtiden och blickade in i EUs framtid. Windeskog påpekade att EU, likt Sovjet, måste knäckas innifrån - och betonade vikten av internationellt samarbete mot EU.

Just internationellt samarbete stod i fokus när SDUs

internationelle sekreterare Mikael du Bouzet talade om Nordnat, Euronat och Euronat-Ungdom. Trots att ni inte ser så mycket av Mikael så lägger han ner ett otroligt arbete på att representera SDU runt om i Europa.

Från SD gästföreläste partiorganisatören Tor Paulsson om vikten att bygga upp en landsomfattande och i allra högsta grad levande organisation. Från SD fanns också vice ordförande Johan Rinderheim på plats som åskådare, och det är kul att se att SD förstår betydelsen av SDU och finner intresse i den.

Avslutningsvis fick vi höra ett par ord från SDU-Stockholms Vavra Suk. Ett väldigt trevligt möte.

Det har hänt mycket mer inom SDU än vad som omskrivs i *Demokraten*. Vi skall försöka bli bättre på aktivitetsrapporteringen till nästa nummer!